Kőszeg, 1900. január hó 28-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Előfizetési ár:
Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttér sora 40 fillér.
Hirdetés nagyság szerint.

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési pénzek és reclamátiók, valamint a lap szellemi részét illető közlemények
Feigl Gyula
kiadó czimére küldendők.

XX. évfolyam. | Felelős szerkesztő és kiadó: FEIGL GYULA. | 4. szám.

Városi gazdálkodás.

Ez évi január hó 15-én tartott ülésében városunk atyái a szent dömés-rendnek iskolájuk kibővítésére 6000 frt, — a tervezett Sopron-kőszegi vasútnak törzsrészvényekben jegyzendő 20,000 frtnyi segélyt szavaztak meg.

A legutóbbi két évben, vagyis 1898. és 1899. évben pedig megszavaztak az úgynevezett Pámer-utcai csatorna-hálózat kiépítésére 6000 frtot, a csendőrlaktanya s a városi szegényintézetnek felépítésére 10.100 frtot. Azonkívül megterhelték a városi költségvetést az 1898. évben 2900 frt, az 1899. évben 1658 frt évi kiadással. Az összeskiadások tehát a legutóbbi két évben, — beleszámítva a kölcsönök után fizetendő törlesztéses részleteket is — felszaporodtak 50000 frtnál nagyobb összegre anélkül is, hogy ez arányban a jövedelmek növekedtek volna.

Bele nyugszom azon határozatokba, — azokat bírálatam tárgyává tenni nem is akarom — a melyek az előzőleg felsorolt kiadások megszavazására a város képviselő-testületének alapul szolgáltak; azt is konczedálom, hogy egyik vagy másik kiadás elől kitérni sem lehetett, — de hogy minden, sokszor nem is spontán felmerülő kiadás egyesegyedül drága kamatláb mellett felveendő kölcsön útján nyerjen fedezetet, — no, már az ilyen eljárás ellen határozottan állást kell foglalni. Ezen gyakori apró kölcsön felvétel azon momentum, a mely a helyes gazdálkodás iránt érzékkel bíró férfiu bírálatát provokálja. — A városi költségvetésnek évről-évre való megterheltetése pedig méltán gondolkodóba ejti a felett: nem érkezett-e el az ideje annak, hogy most már, a mikor kiadásainkat folyton növeszszük, — komolyan foglalkozzunk új jövedelmi forrásokról is. Mert hát a kiadások még csak ezután fogják az adófizetők vállait nyomni, ha a város közönsége mindazon terveket, amelyeket boldogulása elé kiszabott, — végre is kívánja hajtani.

Én a kölcsön, de leginkább ily apró kölcsön felvételének ellenese vagyok. Ott, hol ez okszerű gazdálkodás elvét követik, ily apró kölcsön-felvételnek még a lehetősége is ki van zárva. Ha nekem évi 70.000 frtnyi jövedelem van, és én ez összegből nem tudok magamnak valami rendkívüli kiadásra 5000—6000 frtot megtakarítani, vagy kölcsön nélkül beszerezni, — úgy kiállítom magamról azon bizonylatot, hogy nem tudok a pénzzel bánni. De ha már kiadom, hogy külsőleg is szeretném látni, hová fordíttatott e rengeteg összeg?

Minden rendes háztartásban van tartalék-alap a miből a váratlan kiadásokat akadálytalanúl fedezik. De a városnál azon kiadások, a melyek kölcsön útján törlesztettek, nem is spontán merültek fel, hanem egyik vagy másik ügy, például a csatorna-ügy néhány évig húzódott, mely idő alatt bő alkalma nyilott volna városunk hatóságának az erre fordítandó költségnek kellő időben való, (kölcsön felvételt kizáró) beszerzésére. Így tehát még elitélendőbb azon gondatlanság, hogy, noha elég idő állott városunk hatóságának rendelkezésére, hogy a megfelelő fedezetről gondoskodjék, mégis más forrást nem jelölhetett ki, mint .... kölcsönt; s kölcsönt a városi szegényintézet, csendőr-laktanya építésénél stb. és egyébb beruházásoknál. Hadd fizessenek utódaink is! Bocsánatot kérek, elődeink nem csináltak annyi adósságot, mint a mennyit mi hagyunk, hátra örök s égkép. Elődeink a pénz kiadásánál sokkal óvatosabbak voltak, anélkül, hogy a város érdekeit elhanyagolták, vagy kockára tették volna.

Mindennél fontosabb s következményeiben kihatóbb, hogy as évről-évre fokozódó kiadások fedezetére új jövedelmi forrásokat nyissunk. Mi sem bizonyítja fényesebben a helyes kormányzást, a közérdek iránti helyes érzéket s buzgóságot, mint ama törekvés: az adózó közönségre minél kevesebb terhet rakni. Egy gondos apa családja igényeinek növekedésével bizonyára elő fogja teremteni azon segédeszközöket, amelyekkel háztartását — hitel nélkül — elláthatja. Épp úgy, legyen a szorgos apa módjára a város tényezőinek is komoly feladata, új s új jövedelmi forrásokat létesíteni, a rendelkezésre állókat pedig minél jobban kihasználni. A pénzügyminister egyik budget-tárgyalás alkalmával egyenesen reámutatott különösen a jövedelmek minél intenzivebb kihasználására. Amint személyesen van alkalmunk meggyőződni: ki is küldi már néhány év óta közegeit, hogy az adófelvételeket a helyszinén ellenőrizzék.

Egyrészt tehát új jövedelmi forrásoknak fakasztása, másrészt a meglevőknek jobb kihasználásának kérdése foglalkoztassa közel jövőben a tényezőként szereplő köröket.

Mert ha kiadásainkat folyton emeljük, anélkül, hogy azok arányában jövedelmeinket fokozni képesek volnánk, elkerülhetetlenné lesz az amúgy is minden oldalról sanyargatott adófizetőnek újabbi

TARCA.

Hadi tudósítás az angol-búr háborúról.

(Francsi alapossággal.)

2-ik levél. Fokváros.

Gyorsított tempóban haladt az „Orlando“ a véleményem ellenére Nápolytól elég távol fekvő Fokváros felé, a hol szerencsésen kikötöttem podgyászom- s az ángliusok részére ajándékkép vitt csokoládéval együtt. Velem együtt kikötött azon 500 vitéz szerb, kiket hálás Milán küldött Anglia segitségére.

Délután 3 órakor kötvén ki, elég időm maradt volna — lerázandó az úti port — meleg fürdőt venni, de sajnos, itt Délafrikában kádfürdőt nem, — csak tengerit ismernek. Ezen minden utazó fáradt tagjait felvidító élvezetről le kellett mondanom.

Mentem tehát, — minden utas számára előirt programm 2-ik pontja szerint — a borbélymühelybe, a hosszú út alatt kissé elhanyagolt külsőmet rendbe hozni a legújabb hireket meghallani s a helyzet recognoskálásához szükséges informatiókat megszerezni. Az úti programm e 2-ik pontjánál már szerencsésebb voltam. Amennyiben itt meghallottam, hogy holnap érkezik meg lóhalálában Roberts tábornagy, Kitchener lord, kinek hálás nemzete a kabylok szerencsés bevezetéséért nemzeti ajándékkép — Westminsterben felajánlott ingyenes díszsir helyett — 150 ezer font sterlinget szavazott meg; olyan összeget, a melyet a nem kevésbé hálás Milán király is elfogadna szerb nemzetétől.

Miután e két ánglius tobornok s a vezetésük alatti hadtestek fogadtatására az előkészületeket az itteni vezető körök már megtették volt, — elodáztam a ladysmithi útamat, — a honnan szándékoltam második levelemet irni, — s itt maradtam holnapra.

A nap hátralevő idejét Fokváros közelebbi megszemlélésével töltöttem el. Föltünt a kikötőben a sok, minden nemzetet képviselő hajó; — a sok kereskedőüzlet, hiányzott azonban magyar Kohnok üzlete; — a Wellington-téren felállitott Orleáni szüz szobra; a nemzeti Opera-épület; lelencház; egyszóval a városnak sem keleti, sem déli, sem éjszaki — hanem nyugati jellege. Mintha Angliában, Koppenhágában lettem volna. Zulukaffer, hottentotta egyáltalán nem ötlött szemembe.

Befejezve körsétamat, beléptem az itteni Szikszayba, s a vacsora után, — mivel a háborúra való tekintetből a szinházak, orfeumok bezárattak, — egy kissé benéztem az itteni Gésákhoz. Korán lefeküdtem.

Következő nap már kora reggel talpon voltam, öntudatában e nap komoly s ünnepélyes jelentőségének. Először is a sheriffnél kieszközöltem az újságirók számára fenntartott disz-tribünön egy kiválóan alkalmatos helyet, ahol Roberts s tábornokának, valamint az angol hadak partraszállását, ünnepélyes fogadtatását végig élvezhettem. Elragadó pillanat, — de nem hasonlitható királyunknak Kőszegen történt fogadtatásához.

A sheriff a városi szenatus élén üdvözölte Roberts-et, mint azon providentális férfiut, kire, mint hajdan Napoleon hadaira az egyiptomi gúlak, úgy Anglia s a vele szoros szövetségben álló egyébb államok — bizalommal tekintenek. Roberts melegen megköszönte a szives fogadtatást, meghatva szoritotta a sheriff kezeit.

Kezdődött az ánglius sergeknek teljes hadi-felszerelésben való bevonulása a városba, élén a városi zenekarral, a mely az ángliusok kedves Larci riadóját, a „God save the quesen“-t fújta. A nyüzsgő emberáradat lelkesítése magával ragadta a harcfiakat is, s jaj lett volna a — büroknak, ha ily hangulatban összeütköztek volna.

Általános feltünést keltett London városának city-ezredе, a hová a város sport-egyleteinek minden tagja besoroztatta magát. Csakugyan kemény athleták, kikkel a búroknak kemény viskodása leszen. A hatást azonban egy kissé megzavarta, hogy az új uniformis a londoni szabók strajkja következtében nem készült el mindegyik számára s igy számosan sport-egyleti uniformisban vonultak be. De igy is a hatás az itteni hölgyekre maradandó. Roberts s Kitchener tiszteletére diszbankettet rendeztek, — a legénységet pedig megvendégelték s köztük kiosztották Ruydard Kipling pályadijnyertes költeményét. A diszbanketten a hangulat nagyon emelkedett s harcias volt, melyet még fokozott néhány hatásos toaszt.

Délután fogadott Wörst transvaali nagykövet, kinél látogatásomat már eleve bejelentettem e kitől Ladysmithbe salvus conductust kivántam kieszközölni. Nagyon barátságos öreg úr, kire kellemetesen fogok mindannyiszor visszaemlékezni. A magyarok iránt rokonszenvvel eltelt, de a kiket épp oly kevéssé ismer, mint Nyugat-Európa.

A kedvező benyomást tehát, amit reá gyakoroltam, kiaknázva, néhány kérdést voltam bátor a nagykövethez intézni, a melyek az európaiak előtt még kissé homályosak. Igy nem tudják az európaiak, vagy legalább is zavart fogalmaik vannak a háború kitörésének inditó okairól.

„Mi idézte tehát elő a háborút? S igaz-e azon Európában kolportált hir, hogy a búrok maradi emberek, mint a chinaiak, megakadályozván minden haladást, s az ángliusok részéről terjesztendő civilisatiót!“ — kérdeztem én.

„Mi Európának véleményét fitymáljuk. Mert mig Oroszország tüzzel-vassal pusztitja, Németország pedig expropriálja a lengyeleket; Angolország az ireket úgy-

megterheltetése, melynek bekövetkezte a misera plebs contribuens bizalmatlanságát s elégedetlenségét a mostani állapot iránt csak növelni fogja.

—s.

Közgyűlés.

Megigértük kedves olvasóinknak, hogy a f. hó 15. és 16-iki rendkivüli közgyülés tárgysorozatára világosság kedvéért visszaterünk. Nos hat itt vagyunk. Uij le kedves Olvasó, huzd elő a Kőszeg és Vidéke mult vasárnapi számát és bongészd velem át! Vagy talán nincs meg? Maskor jól tedd el, őrizd, szükséged lehet rá. Mig a magamét előszedem, elmondom neked, hogy azon a közgyülésen ma még sokat kell elmondani, mig eljön az ideje, a mikor lehet kevéssel is sokat mondani; a mikor oly inditványokat lehet tenni, a melyeket feltétlenül el lehet és kell fogadni. Itt a baj! Két cikk lett a közgyülésről. Szokatlan, de ne vegye senki rossz néven; a közgyülés is két napos volt! Az elsőt elfoglalta a habozás és ingadozás a határozatok és szavazásra bocsátott kerdések megformulázásában, a másodikon el lehetett volna végezni az egeszet. Térjunk vissza az első napra! (Kőszeg és Vidéke, jan. 21.)

Polgármester válaszát nem azért nem vette tudomásul a közgyülés, mintha nem volna joga fellebbezni minden polgárnak, sem azon kivánciságból, mely tudni akarja, hogyan dől el a fellebbezés. Sokkal többet tart a felső forumról, hogysem azt gondolná rola, hogy nem fontolja meg a fellebbezést, melynek oka a választáson kivül esett. A fellebbezés megindultára mondott véleményt a közgyülés, kétszeri szavazatával azt helyteleniitette s elégtételt adott a megválasztott, de az iskolaszékből kitudott két tagnak. (A polgármesternek meg praeservativ orvosságot adott, de nem vette be.)

A választás nem is a közgyülés iniciativája s a ki kitüzte, tudnia kellett, hogy jogos-e. S erre kellett volna tulajdonképpen a sulyt fektetni; a közgyülésnek a választásban nyilatkozó akaratának kellett volna, hogy elnöke érvényt szerezzen. Módja annál inkább volt hozzá, mert a közgyülés nem választ „pót tagokat" a megalakuláskor, hanem a hiányzókat esetről-esetre választja, s választotta eddig is; a fellebbezővel megbeszélhette a dolgot, a kinek fellebbezése a választáson kivül eső okon sarkallik, t. i. hogy az iskolaszék mandátuma három éves. Hát igen is 3 éves, de ez irrevelans dolog, s a választástól teljesen független. Mert mig a meghaltaké és lemondóké megszünt, addig a közgyülés csak helyettök választott és nem uj iskolaszéket, s a választás formai hibátlansága ellen fellebbezőnek semmi szava.

Végre az az iskolaszék, mint bizottság, a képviselő-testületnek közege s hogy működhessék, a mint kell, a képviselő-testület joga és kötelessége róla gondoskodni. (K. és V. dec. 31.) — —

A két vasút fontosságát össze sem lehet hasonlitani s igen jól tette a közgyülés, hogy elfogadta a városi jegyző inditványát, miszerint a soproni vasutra vonatkozó határozat két évi érvényü legyen, hogy, ha ezalatt kiépülne az edlitzi vonat, a városnak szabad keze legyen.

Nagyon fontos dolog, a haladásnak feltétlenül feltétele a közlekedés minél több iránya. De nem minden vasút, csak az, mely valamennyire is középpontjává tudna tenni Kőszeget a saját vidékének. Erre törekedjünk! Addig is üdvözöljük a képviselő-testületet, hogy elfogadta a kezdeményezést, bár adnának módot neki többre is. —

Kőszeg nem szegény, de lehetne gazdag is, mai anyagi eszközeivel is lehetne gazdagabb; de még igy is kibirta volna, ha megadja a Domonkos-rendieknek az iskolára kért összeget. Ha segitségről volna szó, akár nagylelkünek mondhatnók a közgyülést, a tanács elfogadott javaslatát. Itt azonban egy félreértést kell kiigazitanunk. Nem segitségről van szó, nem subventióról, hanem, ha úgy tetszik, conventióról. S a mit az apácák eddig a tanitásért kaptak, biz az gyenge béresi conventió: öt osztályért 2000 korona. Azon felül tanitó képzőjük, polgári iskolájuk is van s nagy elfogultság mondhatná csak, hogy mindez nem a városnak anyagi, szellemi és erkölcsi haszon.

Igaz, hogy igy is okoskodik az okosság (!): ez a városnak nem anyagi haszon, valamint a fogymnásium sem volna, meg az árvaház sem az, mert a benlako növendékeket maguk latjak el, azok nem kiut kosztolnak. Természetesen igaz! Hiszen a hust, lisztet, egyeb elelmi cikkeket, ruházatot stb. stb. tudvalevőleg Amerikából szállitjak. No lám, no lám! De hát itt üzletesről van szó, a mit az apácak eltartásukra, tanitásukért kértek s iskola-teléptésről, melyet a városnak kellene emelni. A városnak kellene, mert az ő leányai számara épül, tekintet nélkül az épület jogi természetére. S mivel igy van, nem volt nagylelkü a város, mikor a kért 700,000 tégla helyett 500, 00, az évi 5000 korona helyett évi 3000 korona fizetést szavazott meg. Annál kevesbbé beszélhetünk nagylelküségről, mert teljességgel fölösleges volt azt a mumust állitani a közgyülés asztalára, miszerint, ha sokat szavazunk meg, egy régi határozat szerint ág. ev. testvéreinknek is sokat kell adni: mert az apácak nincsenek épitésre kötelezve, nem is segélyt kertek, a viszonosság meg a segély esetére szól. —

Azzal fejezem be referádámat, hogy gazdasági szempontból merő képtelenségnek tartom, hogy a város *brutto* jövedelemből ad percentet akárkinek. Szép a városi faiskola, s ha jótekonyság szempontjából tartja a város, vidékeket akar betelepitemi finom gyümölcsfakkal, — adja akár ingyen. Ez esetben ne %-et adjon, hanem javasoljon honoráriumot. Ha pedig gazdasági ágnak tekinti, akkor gondolja meg, hogy nagy kiadásokkal mindig lehet nagy bruttot elérni, de ebből aztán két okból nincs helye a %-nek.

Vigadó, bálház.

Ne mondja senki, hogy Kőszegen nem történik semmi! Alig indult meg a vigadó tervének propagalása, megjelenik előttünk egy módos, sőt talán gazdag ember, s azt mondja, hogy ő azt a vigadót előbb megcsinálja. Helyes, gratulálunk, ha ezért vette még *Perkovits* a bálházat. A mellényzsebből a nagy társaságból könnyebb kivágni 30-40,000 koronát, mint ugyanannyit részvények útján hozni össze. S annál jobban örülünk Perkovits úr vállalkozásának, mert azt az összeget szorgalmával, becsületes munkával gyüjtötte össze. De éppen ezért nagyon rosszul hatna ránk, ha elvesztené. S elveszti bizonyosan a vételre forditott összeget, ha csak azt akarta elérni, hogy ő vehesse meg a bálházat. Én azt hiszem, hogy nem azért vette meg, hanem a mai jogos kivánalmaknak megfelelő épületet akar helyébe épiteni. Ez esetben szép %-eket szerez s háláját aratja Kőszeg közönségének. Mert itt nem csupán üzletről van szó, főleg nem olyanról, mely egy másik és helyes irányzatot akar pénzével a térről leszoritani. S ha ilyennek tervezését látnók, útjába állunk.

A nagy közönségről van szó, Kőszeg társadalmának egyesitő helyekre, klubbok állandó helyére van szüksége, mely a vállalkozó tulajdonosnak is meghozza megfelelő hasznát.

Nem beszélünk arról, hogyan van s meg van-e támogatva a bálház. Hanem veszélyesnek tartjuk; s minden óvó intézkedést lehetetlenné is tesz mai épitkezése, a min tatarozás nem segit.

Isten mentsen veszedelemtől! de nagy összejövetelek alkalmával aggodalmas azt látni, hogy nincs hol kimenni. Két ajtaja egybe torkol, a min az ismét nem segitene, ha egy kijáró vezetne két ajtóhoz, mikor a kijáró és ajtók közt levő szük hely éppen alkalmas a benveszésre.

Tessék csak lebontani!

A ma már megvan; de hogy holnap is úgy legyen, vagyis az átalakitás után való állapot — ehhez a rendőrségnek, az épitő-bizottságnak, a Kath. Körnek és a nagy publikumnak is van szava. Az épitő-bizottságnak is ez az álláspontja: teljes átalakitást vár, — azért engedte terminusul junius hónapját. S ha addig nem történik semmi, vagy nem az, aminek történnie kell, a mihez meg talán több idő is szükséges, megtagadja engedélyet. Ha pedig a mai korlátai közt tatarozzák ki a bálhazat, a rendőrség elég éber lesz. A Kath. Kör eddig helypénzt fizetett, hogy *Franzenberger* italait, melyek a schankban állitólag olcsóbbak is, fogyaszthassa. A termért magáért legalább 300 koronát fizet. Ez a vételár felének 3.5%-je.

Tessék mindezt meggondolni s nyilatkozni, mi terve a bálhazzal. A nagyközönség idegenkedését, ellenmondását nem jó felkoltemi, nyomás alatt ott is van erő és pénz, a hol senki sem hitte volna.

Nekünk alkalmas hely kell és meglesz. A nyilvánosság korát éljük, tessék kirukkolni annál is inkább, mert kivánatos, hogy mindenki azt tegye, a mit nyiltan meg is mer mondani. Perkovitsnak nem csupán pénze, hanem jóakarata is van, s közös jóakarattal megcsinaljuk az épületet, ha akarja ott, ha nem: másutt.

MI UJSÁG?

— **A pannonhalmi sz. Benedek-rendnek** kettős gyásza van. Folyó hó 20-án reggeli órakban hunyt el *Hollósy* Jusztinian dr. domolki apát, Kis Cellben, életének 81. évében. Győrött, Sopronban, Pannonhalmán s Esztergomban 50 évig működött, már mint tanár, mikor 1874-ben főapátjának a rendtársainak bizalma s e király kegye a domolki apátságra emelte. A természettudományok terén kifejtett munkásságáert a magyar tudós akademia tagjává választotta s Népszerü csillagaszat a palyamüves meg is koszorüzta. De nem csak mint tudós, hanem mint emberbarát is halhatatlan érdemeket szerzett magának. Negyedszázados apátsága alatt Kis Cellben zárdát s leányiskolát létesitett, sokat áldozott a város felviragoztatására, s még többet a szegények és elhagyottak nyomorának enyhitésére. A legmeltóbbra irányult a király figyelme, mikor Hollósynak érdemei elismeréséül a vaskorona-rendet adományozta.

Ugyanazon napon, d. u. 1 órakor halt meg Sopronban városunk szülötte, *Fuszl* István, sz. Ben. r. áldozó pap, nyugalmazott tanár. 34 évi tanári működése alatt kiváló tudományával, az iskolaügy iránt való lelkesedésével, kitartó szorgalmával, melylyel a soproni főgymnasiumi muzeumot létesitette s évek hosszu során át folyton gyarapitotta, tanártársainak szeretetét és tiszteletét, ezrekre menő tanitványainak hálás ragaszkodását érdemelte ki magának. Jól megérdemlett nyugalmának épen 5-ik évét élte, mikor az Ur magához szólitotta.

— **A turista-egyesület** február hó 10-ére halasztotta ez idei estélyét. A terem diszitése meglepetés akar lenni s nagy időt kiván a kivitelre. *Schrack* Alfréd főhadnagy, kinek művészetével már volt alkalmunk megismerkedni, ez alkalomra pompás diszitési tervet készitett, mely szerint a bálház nagyterme s egy más mellék-helyisége vadregényes ligetté varázsoltatnek át, s a turista-egyesület nem kimél semmi költséget, csakhogy estélye külsőleg is fényesen sikerüljön.

— **Katonai hir.** *Loskay* Gábor ezredes, a 18. honvédgyalogezred parancsnoka tegnap, szombaton a helybeli zászlóalj téli iskolájának megvizsgálása céljából városunkban időzött.

— **Kitünő kályhái** lehetnek a városnak a honvédlaktanyában. A napokban néhány altiszt, a kályhához kötött spárgán, mosott keztyüt szárítgatott. Egyikök a keztyü leszedésénél megrántotta a zsinort, mire a vaskályha felső része oly szerencsétlenül zuhant alá, hogy az egyik ott álló altiszt sulyos csontzúzódásokat szenvedett a lábán.

— **Szives adakozó.** Dr. *Berger* Máté szt. gotthárdi gymnasiumi tanár csak el-ellátogat kedves szülőföldjére, Rendekre, a hol aztán mindig keres valami módot, hogy földieinek valamivel kedveskedjék. Az ottani tüzoltó-egyesület nem rég választotta őt disztagjává, a mikor ő az egylet vagyonát 20 koronával szaporitotta. A legközelebbi tüzoltó-mulatság alkalmával ismét 5 kor. 60 fillért adományozott az egyesületnek.

— **Bál hir.** Léka és vidékének ifjusága február hó 4-én az ottani sörházban táncmulatságot rendez. A lékai kedélyes mulatságok az egész vidéken igen jó hirnek örvendenek, azért előreláthatólag Kőszegről ez alkalommal sokan fognak felráudulni. — Östör László február hó 3-án az Östör-féle csárdában bált rendez.

— **Házeladás.** A január hó 25-én tartott önkéntes árverésen a néhai özv. Bischoff Károlyné-féle házat megvette Bornemisza F., Spányik vadász-századosnak apósa 24,060 koronáért.

— **Ongyilkos tisztiszolga.** Lengyel Ferenc tisztiszolga f. hó 20-án gazdája bulldogg-revolverével főbe lőtte magát s menten meghalt. A mulatós hajlamú legény felhasználta gazdája távollétét, kivett annak fiókjából egy százast abból elmulatott 20 frtot, a többit pedig visszatette. Aztán — a kárt pótolandó — hazaírt pénzért. A pénz azonban késett, a gazda pedig időközben visszatért utazásából, a lelkifurdalás meg nagyon bántotta a legényt: tehát fegyverhez nyúlt, hogy igy megfusson a büntetés elől.

— **Kézre került tolvaj.** Holláu József szerdahelyi lakosnál házkutatás alkalmával a csendőrség egy ezüst teakannát, egy ezüst teafőzőt és egy ezüst kavés kanalat talált elrejtve, melyeknek értéke körülbelül 63 korona. A csendőrség hosszabb vallatás után kideritette, hogy Hollán ezen tárgyakat 1898. évben Alsó-Lendván, hová a 11. huszár-ezreddel karhatalomként ki volt rendelve az ottani vendéglőstől lopta. A megkerült tolvajt az alsó-lendvai kir. járásbirósagnál feljelentették s a tárgyakat oda szállitották.

szólván otthonukból kiüzi; Austria is fojtogatja a magyarokat, a mikor neki tetszik: addig mi transvaaliak is országunk kormányzását a mi tetszésunk szerint rendezzük, nem követelve az itten köztünk letelepedett idegentől mást, — mint hogy új hazája iránt, a mely táplálja, — hüséget tanusitson. — Az ángliusok azonban a mi országunk kormányzása után is áhitoztak, meg nem feledkezve a sok aranybányáról, a melyek dúsan fizetnek. S az ángliusok oly nagyon szomjuhoznak .... aranyra!" Itten beszélgetésünk véget ért, mert sietett a délafrikai gyarmatok parlamentjébe, a hol — állitása szerint — érdekes vita lesz az ángliusok részéről elkobzott „Bundesrath" s „Herzog" nevü hajókról. Én szives meginvitálása folytán oda kisértem.

Ott a kilátásba helyezett vita helyett végig hallgattam Van Vörsten maradipártinak Ugron Gábornak az osztrák-magyar delegatióban a hármas szövetség ellen elmondott beszédjének a délafrikai gyarmatokra várható hatása tárgyában a kormányelnökhöz intézett interpellátióját és azon inditványát, melyben felhivatik kormányelnök, hogy Ugron Gáborral érintkezésbe lépve, keresse ez országnak szövetségét. Az elnök a legközelebbi ülésre helyezte kilátásba a választ. De a hajók elkobzása sem okozott nagy vihart, — mivel időközben Anglia teljes satisfaktiót adott.

A parlamentből visszatérve, lakásomra mentem, a hol kellemetesen érintett a nagykövetnek irányomban tanusitott figyelmetessége.

Én annak folytán a Ladysmithi útra az előkészületeket gyorsan megtettem. A legközelebbi vonattal indulok.

A sok ángliusi harcos lelkesedése tetőpontját érte el.

Mr. Sincère.

Dalok.

Rózsaszinü öltözetben
Láttalak az éjjel,
Mosolyogtál, hej! de édes,
Haj! de hüvös kéjjel!

Benevettél a szemembe,
Kérésed volt hozzám,
Lehelleted illatosa
Lángra gyujtá orczám.

Mit tehettem? Megigértem,
S úgy örültél néki,
Olyan édes, oly jó voltál,
Egészen a régi.

Egészen a régi voltál,
Persze csak az éjjel: —
A való az álmodástól
Messze, messze tér el.

Mint az égen csillagok,
Úgy vagyunk mi ketten,
Te a nap vagy, én a holdja,
Sápadt én, te fényes.

Messze van a hold a naptól,
Távolabb mi ketten; —
Mint a hold, oly halovány
Temiattad lettem.

Bodó L.

— **Az 1879. évben** született s a kőszegi járásban illetőséggel biró hadkötelesekre nézve a sorshuzás január 29-én fog megtartatni a szolgabirósági helyiségben, az újoncozás pedig Kőszeg városra nézve március 14-én, a kőszegi járásra nézve f. évi március 15., 16. és 17-én fog megtartatni.

— **Ingatlanok forgalma.** A mult hét folyamán a következő ingatlanok kerültek telekkönyvi átiras alá: Néhai Héra Mihály utáu az 5254 ház fele Héra Anna javára; dr. Waisbecker Antal utáu a (7625—7626) hsz. gyümölcsös 195 kor. vételárban Edler János és neje javára. Bösz György, Rudolf, József, Antal, Zsuzsánna utáu a 61. számu ház és ahoz tartozó telek Neuvirth Ignácz és neje javára 8 0 korona vételárban.

— **Hirdetmény.** A városi tanács a következő árverési hirdetményt bocsatja ki: Mult évben az ugynevezett Pauer utcai csatornázásnál felhasznált vasmodelek s anyagkészletnek nyilvános árverés utján való eladására a határnap f. évi febtuár hó 8-ra d. e. 10 órára kitüzetik a város tanács termébe.

Kikiáltási ár 16 54 frt. 19 kr. mely összeg azonnal, vagy két részletben befizetendő. —

Jegyezte és kiadta *Auguszt János*
t. jegyző.

Hirek innen-onnan.

— (s. t.) **A szombathelyi „Vasvármegyei Kaszinó"** f. hó 17-én rendezett ez idei második estélye egyike volt az egylet legsikerültebb mulatságainak. A tenyes estélyen jelen volt a vidéki intelligencia számos tagja. Igy Kőszegről ott volt: *Gyömörey* Antalné és *Gyömörey* Anna, br. *Uckermann* Madelaine, Mercedes és Walda. — Az estélyen jelen volt hölgyeknek a rendezőség csinos csokrokkal kedveskedett.

— **Csendőrkerületi parancsnokság Szombathelyen.** Illetékes helyen komolyan foglalkoznak azzal az eszmével, hogy Szombathelyen csendőrkerületi parancsnokság szerveztessék.

— **Gondatlan szülők.** Wappel András borostyánkői lakos 1¾ éves fia kit szülei felügyelet nélkül hagytak magára, a padról leesett s sérülései következtében meghalt.

— **A községbiró-választásokat** a mult hét folyamán folytatták a következő eredményuyel:

A nagy-csömötei kijzőség községeiben:

Kis-Csömötén Illés Mihály, K.-Pösén Sautha Istv. Ludadon Fatalin György, Lukácsházán Horváth Mihály, N.-Csömötén ifj. Koltay János, N.-Pösén Gömbös József, Seregélyházán Sándor István, Perenyén Horváth György.

A nemes-csói körjzőségben:

Nagy-Kis-Patyon Horváth Imre, Nemes-Csoón ifj. Strokay Dániel, Puszta-Csoón Szabó Sándor, Tömördön Ambrics Pál.

A borostyánkői körjzőségben:

Borostyánkön Baldauf János, Edeházán Laschober Ferenc, Gyüngyösfön Posch György, Háromsátoron Mitterman Mátyás, Mentséren Böhm József, Vágodon Schrauc János, Vörösvágáson Kappel József, 14 hsz.

A lékai körjző-ségben:

Alsó Szénégetőn Gruber Ferenc, Felső-Szénégetőn Kappel József, Hámor-Tón Rozner József, Hosszúszegen Rubendunst Mihály, Lékán Gruber Nándor, Rendeken Draskovits Mihály, 29 hsz., Rótön Mayerhofer János, Üveghutan a/L Wendl Antal, Üveghutan a Sz Polster János.

A pörgölini körjzőségben:

Kópatakon Grosinger János, Küptalván Flasch József, Lantosfalván Weber Pál, Letéren Bürger Mihály, Német-Gyiróton Koller Mihály, Pörgölinben Flasch Ferenc, Salamontalván Reuner János 31. hsz.

— **Az igazoló választmány ülése.** Vasvármegye igazoló választmánya f. hó 18-án Szabó László királyi tanácsos elnöklete alatt ülést tartott, melyen Tuboly Lajos VI.-ed aljegyző referálása alapján igazoltattak a mult hó 28-án megválasztott következő vármegye-bizottsági tagok: Rohrer László (szombathelyi kerület), Potyondy Gusztáv (Szent-Elek), báró Miske Kálmán (Kőszeg), Stöhr Manó (Árokszállás), Jánossy Gábor (Vönöck) és Gyerkényi Pyber Károly (Szent-Gotthárd).

— **A szerelem halottja.** Barátfalubau f. hó 19-én arzénikummal megmérgezte magát egy szép leány: Szolderics Zsuzsánna. A 24 éves hajadon azért lett öngyilkos, mert szülői nem adták annak a legénynek, akit szeretett. Hulláját fölboncolták, azután az egész falu részvéte mellett eltemették.

— **Rálőtt a lakodalmas menetre.** Sámfalván lakodalom volt a napokban. Mikor a vig lakodalmas megindult, az utcai lakodalmas tömegből hirtelen kivált Vukovics János és rálőtt pisztolyával a násznépre. A golyó az egyik kocsis arcát érte és erősen megsebezte. Vukovicsot följelentették a felső-eőri kir. járásbiróságnál.

— **Szolgabirák értekezlete.** F. hó 21-én az összes járási szolgabirák értekezletre gyültek össze a Sabária egyik termében, megbeszélendők a tiszti fizetések rendezésére kiküldött bizottság javaslatának azt a részét, mely a szolgabirói fizetések felemelését csupán 30 forinttal tervezi.

— **Villamos üzem a győr-sopron-ebenfurti-vasuton.** A győr-sopron-ebenfurti vasut társaság Goldstein Henrik vezérigazgató kezdeményéből egy nagyszabásu tervvel foglalkozik, tudniillik, hogy a győr-sopron-ebenfurti-vasut üzemét succeszive, a beváláshoz képest villamos üzemre rendezi be. Egyelőre próbaképen a kiscell-eszterházi vonalon akarják életbeléptetni az ujitást.

— **Állatkivitel korlátozás.** A földmivelésügyi m. kir. miniszter a sertésvésznek osztrák területre való behurcolása miatt eltiltotta, hogy Vasvármegyéből a kőszegi, sárvári, szt-gotthárdi és vasvári járásokból és Kőszeg városból a sertések Ausztriába szállittassanak.

— **Körmendi vásár.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Körmend nagyközségben az évenként február hó 2-ára eső országos vásár ezután állandóan február hó 6-án, az október hó 18-ára eső országos vásái pedig ezután állandóan október hó 12-én tartassék meg egyformán, hogy ha február 6-ika és október 12-ike szombat, vasárnap vagy ünnepaapra esnék, a vásárok a jelzett napokat követő hétköznapon tartassanak meg.

* **Igazmondó álom.** Nagyváradról irják a következő érdekes esetet: Rosenberg Márk házoló, a ki Hersesd községben lakott, nemrégen hazulról a vidékre távozott. Eltávozása után néhány nap mulva a felesége azt álmodta, hogy férjét kirabolták, megölték és holttestét elégették. A rettenetes álom annyira hatott a szegény asszonyra, hogy fölkeltette gyermeit és az egész család reggelig imádkozott. Az asszony másnap elment a közeli erdőbe, arra a helyre, a hol álma szerint a gyilkosság történt és ott nagy ijedelmére férje botját és megszenesedett csontdarabokat talált. Az esetet bejelentette a csendőrségnek, mely most nyomozza a csodálatos telepátikus esetet, annál is inkább, mert a szerencsétlen házaló azóta se került elő.

* **Magyarellenes tüntetés Fiuméban.** Fiuméből telegrafálják: Tegnap ismét magyarellenes tüntetés volt Fiuméban. Egy farsangi mulatságra menő államvasuti altisztet, a ki csikósnak volt öltözve, kilenc óra tájban a korzón inzultálni kezdett a néptömeg. A megtámadott visszavonult a Deák-korzón lévő Korona-vendéglőhöz, a hova a fiumei magyarok járnak. Ott azután véres verekedés támadt. Olasz és horváth diákok beverték a vendéglő összes ablakait és sulyosan megsebesitettek néhány magyar betüszedőt, a kik védelmezni akarták megtámadott honfitársukat.

Rövid hirek.

— **Stefánia özvegy** trónörökösné, kinek házasságáról mint befejezett tényről már mult évben is irtak a lapok, egy bécsi hir szerint a jövő héten eskűszik Londonban *Lónyay* Elemér grófal.

— **A délafrikai háboru.** Londonban óriási az izgatottság. Buller tábornok azt jelentette volt, hogy megkisérli a Spions-Kop elfoglalását! Ez a hegy tudvalevőleg a burok legerősebb hadi poziciója s ennek elfoglalása nélkül az angolok nem mehetnek egy tapodtat sem előre. Eddig Warren kisérlete meg a hegy támadását, de mindannyiszor nagy veszteséggel volt kénytelen visszavonulni. Most Buller maga ment a segitségére, de eddig semmiféle hirt nem küldött.

— **Árviz Bécsben.** A langyos időjárás következtében a dunamelléki baloldali árterület viz alá került. A molnártelepen az áradás következtében ki kellett a lakókat költöztetni. A jobb oldalon már csak egy méter kell ahhoz, hogy a viz a dunai vasutállomást elöntse.

— **Csehországban** a bányamunkások strajkja egyre veszedelmesebb arányokat kezd ölteni. A szénszükségletet a szegény nép s az iparvállalatok egyaránt érzik. A gyárak beszüntetik a munkát, szélnek eresztve ezer meg ezer kenyérkereset nélkül maradt munkást; sőt fütőanyag hiánya miatt itt-ott még .... iskolákat is be kell csukni.

Szinház.

A lefolyt hétről ez alkalommal jóval kevesebb szépet irhatunk, mint a multkor. Már a müsor többszöri megváltoztatása is helytelen volt, helytelen különösen azért mert az általtauos érdeklődéssel várt darabokat (Ilimfy dalai, A becsület) ismeretlen okokból levették a müsorról, s helyükbe avult és kevésbbé avult dolgokat tüztek ki és adtak elő.

A társulat ambiciója is mintha némileg megcsappant volna. Kár pedig publikumunkat, mely a rendes esti szinházba-járást már szinte megszokta, ilyen módon ismét elidegenitenni. Hogy pedig drámát vagy komoly szinmüvet miért ne lehetne Kőszegen adni, azt éppenséggel nem értjük.

—*d*— Szombaton Sulamith ment. Ment, de ne jöjjön többé vissza. Kinek tetszik? S miért? Mert világhirü? A darab tárgya messze esik világnézetünktől; világa a mi lelkivilágunktól; tendenciája is idegen. De tetszett a zenéje s úgy, a hogy Halmayné énekelte, ki el tudta feledtetni — legalább egy időre — a darab anachronismusait, psychologiai ellenmondásait. Minden szereplő megtette dolgát, hozzájárult Sulamith sikeréhez. Csak az kár, hogy Absolon (Sárközy) kedvetlennek látszott, Nagy Gyula meg, ki egyebekben oly jó alakitásokat nyújtott, nem akar határozottabb karaktert nyújtani Monaochjának.

A közönség megelégedve távozott. Halmay kezdi megcáfolni azt a balvéleményt, hogy Kőszegen nincs elég nagy szinházi publikum. Van, és ha jó a társaság, látogatja is a szinházat. Előttünk a példa: néhány esetet leszámitva, nagy számu, változatos s válogatott közönség gyönyörködött az előadásokban.

Kőszeg azért mégsem mutatta ki, mennyire szinpártoló. Viszont Halmay sem árulta még el egészen, hogy mit tud társulata teljességgel. Vannak rejtett gyöngyök még a tenger fenekén. Czáfolja meg kérem Halmay, igazgató úr, ezt is, hogy közönsége csak oly darabon tud élvezni, olyanban gyönyörködni, melyhez elég a szem és fül.

Mikor eléggé kikacagtuk magunkat, adjon komoly, tartalmas, a lelket mélyén megragadó drámát, szinmüvet is, melynek esztetikai értéke is van.

Hadd érvényesüljön mindenki! Apró, szakmájától idegen szerepek elkedvetlenitik a tehetséget, ferde világitásban mutatják be s ez nem cél, nem is lehet cél. Úgy láttuk pl., hogy Tuboly Klementina minden szerepe talentumos, temperamentumos, kellemes organuma, játéka oly szinészre vall, ki a kicsiből is csinált valamit, s úgy tudjuk, hogy előkelő társaságoknál, komoly drámai szerepekben, mint a közönség tenyéren hordott kedveltje működött — s itt eddig nem volt igazi módja bemutatni magát.

Várjuk az alkalmat! Kőszeg t. szinházba járó közönsége pedig mutassa meg, megfogja mutatni, hogy magasabb szinvonalú, legalább némi észtétikai értéket kivánó darabban is tud gyönyörködni.

—*o*— Vasárnap d. u. népelőadásul fél helyárakkal az *Aranylakodalmat* adták zsufolt ház előtt. (Kár volt ezt a lelkesitő hazafias darabot *épp az ifjuság előtt* ily felületesen lejátszani.) Este „Kuruc-furfang" ment szintén nagyszámu és hálás közönség jelenlétében. A szép zamatos nyelven megirt történeti vigjátékot, az eredeti nagy lakodalmi — és népszokásokkal, igen szép összevágó előadásban láttuk, s a közönség nem egyszer nyilt szinen tapsolt egyik-másik szereplő kitünő alakitásának. Igen hálás szerepe volt Tysztaynak (Bögözdi), Halmaynénak (Bözsi), Tordaynénak (Ilona, unokája), és Szabónak (Tetény G.). Szepesi Paulának kitünő alakitásával zajos derültséget keltett. Igen szépek voltak a régi jó kurucnóták; csodáljuk, hogy zeneértő publikumunk idegenkedik mindenféle zeneszámok ismétlésétől, pedig hát „bis repetita placent".

Hétfőn szinre került Blumenthal és Kadelburg magyaritott bohózata: Az aranykakas. Jó cégnek kitünő darabja, melynek egyik főalakjából (Dahselmayer Nepomukból) Tisztay igazi kabinet alakkitást csinált s kitünő partnereivel együtt egész este általános derültségben tartotta a jól látogatott házat.

Nagyot estünk kedden. Az öreg Offenbach „Dunanan apó"-ját adták óriási törlésekkel, igen gyenge előadásban s gyér közönség előtt.

Szerdán a „Diplomás kisasszonyok" kerültek a lámpák elé s ámbár a szinlap nagyhatásunak mondta a darabot, mi abból a hatásból nem sokat láttunk. Kövessy élcei és szellemeskedései meglehetős sekélyek s vigjátéki „fogásai" vagy naivak (a süket Eudoxia), vagy izléstelenek (az oroszlánszeliditő). Elvégre nem vagyunk nyári szinkör-látógatók; szeretjük mi a finomabb kosztot is, sőt csakis ezt szeretjük. Legjobb volt Kövy Kornélia szerepe (Ilona, dr. jurist), melyet ő igen szépen és dicséretesen játszott el. Tuboly Klementint ismét neki nem való szerepben láttuk.

Csütörtökön a „Gésákat adták másodszor. A nézőtér hézagaiból s á hatásból lathatta a direktor, hogy ugyanannak a közönségnek ugyanazt a darabot többször előadni nem ajánlatos.

Pénteken „Coulisset" úr ment. Közönség csodálatos kevés számmal volt, a mi meg is látszott az előadáson. A szereplők csak lassan melegedtek fel, de utóbb kivétel nélkül igen jól oldották meg feladatukat s a közönség jót mulatott Coulisset úr (Tisztay) bolondos viszontagságain. Sajnálhatják is mindnyájan, kik ezt a kitünő vigjátékot nem láthatták. Az élvezetet némileg megrontották a tulságos hosszú szünetek. Legalább muzsikáltak volna; de a zenésznek nagyon sietős volt a dolguk.

Különfélék.

* **Fenyegetés.**

A pénztárnok a gazdája feleségével megszökött. Miután elköltötte a magával vitt pénzt következő levelet irt volt főnökéhez:

Tisztelt uram!

Ha nem küld azonnal 10,000 forintot, visszaküldöm feleségét.

* **Svab faluban.**

Szepi: Anyám megyek a korcsmába . . . Készitse elő a vattát és a vásznat, mire hazahoznak.

* **Mindég mathematikus.**

Tanár neje: Ah édes férjem, vénülünk vénülünk. Ma már 34-ik születésnapomat ünneplem!

Profeszor: — Vigasztalódj édes Bertám, jövő évre 35 esztendős leszesz és akkor — osztható leszesz héttel.

* **Afrikában.**

Európai: Hát csinos leányok is vannak erre?

A vadak főnöke: Meghiszem azt, most is függ egy a kéményben.

Nyilt-tér.

Tekintetes szerkesztő Ur!

Kérem az alábbi sorokat b. lapjába fölvenni.

Mult számban „Bálház sorsa" cim alatt megjelent hirében foglaltaknak oly adatok is, melyek egyáltalában nem felelnek meg a valóságnak.

A többek között irja, hogy a bálház pincéjének a táncterem alátámasztásánál fogva csak egy része használható! Meggyőződött erről a hir irója? ha nem, úgy ne irjon légből kapott dolgokat; mert a bálház boltozata és falai oly erősek, hogy azokon akár egy teher vonat keresztül mehet, nincs szükség tehát megtámasztásra.

Néze meg bárki, szivesen megmutatjuk, de felkérem a hir terjesztőjét, hogy jövöre, ha a bálházról lenne kedve irni, úgy csakis igaz adatokat hozzon a nyilvánosság elé. Nem szép hazug hirekkel kedveskedni a közönségnek.

Kőszeg 1900. Január hó 25-én.

Tisztelettel
Perkovits Ferencz.

**) Ama cikk irója annak idején személyesen látta a bálház titkait s igy nem irt légből kapott dolgokat. Hát az *épitő-bizottság* tagjai, kik közt városunk *első* és birónvára *hozzáértő* emberei oti vannak: hatudták volna, mikor a bálházra kimondták a *sentenciát*? És a *közvélemény*, a *nagyközönség*, az mind hazudik? Ez ügyről lapunk más helyén is van szó.

Selyem-menyasszonyi-ruha 10 frt 50 krtól feljebb — 14 méter! póstabér és vámmentesen szállitva! Minták póstafordultával küldetnek; nemkülönben fekete, fehér és szines „Henneberg-selyem" 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint.

Henneberg G. selyemgyáros (u. k. udvalitó) Zürichben.

Vegyesek.

* **Nélkülözhetetlen házigyógyszer** a *Iberhofer* féle vértisztitó labdacsok, melyek számtalan bajnál a leggyorsabban és legbiztosabban hatnak. A leghiresebb orvosok is ajánljak nehéz emésztés, gyomorbaj, kólika, ideges fejtájás, sápkor stb betegségeknél. Saját érdekében cselekszik mindenki, ha állandóan készletben tartja e labdacsokat, melyek számtalan esetben csodás hatásuaknak bizonyultak. 1 tekercs, mely 6 doboz, á 15 labdacs 1.05 frt. A pénz előzetes beküldése után 1 tekercset 1.05 frtért, 2 tekercset 2.50 frtért, 3 tekercset 3.35 frtért, küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszertára, Bécs, I. Singerstrasse 15.

— **Az anya és fia.** Az anyának legfőbb gondja gyermekének egészsége s ha ez nincs rendben, az anya éjjel-nappal gyermekét ápolja. De, hogy ezt tehesse, elsjóben is magának oly egészségesnek kell lennie, hogy eree ennek az anyai feladatának teljesitésében cserbeu ne hagyja. Chanto el asszonynak Boullie-ból (Cotes-du-Nord) hétéves kis fia oly gyenye, sápadt és sovány volt, hogy folytonosan, gondosan kellett ápolni. A szegény anya nem is sokalta volna a fáradtságot, ha ő maga annyira ki nem merült volna, hogy lehetetlen volt mindent elvégeznie. A következő levél, melyet a Boullie polgármestere aláirott, elmondja nekünk mindazt az aggodalmat és reménységet, melyet Chantoizel asszony érzett fia betegsége alatt, midőn minden gyógyszert megbrobált s végre a Pink-pilulának köszönhette ugy saját, mint fia egészségének visszanyerését.

— Megköszönöm önnek — irja — a Pink-pilulát, mely eugemet s fiamat meggyógyitott. Már régóta szenvedtem főfájásban, hát- és lábszár-fájdalmakban. Ha egy keveset aludtam, lidércnyomás zaklatott, máskor álmatlanság gyötört. Fülzugás, emésztési zavar állott be, s Pink-pilulát kezdtem használni s az első skatulya elhasználása után nagy megkönyebbülést éreztem. Öt doboz elegendő volt, hogy teljesen kigyógyitson Hogy boldogságom teljes legyen, ugyanez idő alatt hétéves fiamat is kigyógyitottam. Nagyon gyenge, sápadt és ijesztő sovány volt. Roppantul agódtam miatta Néhány doboz Pink-pilula visszaadta neki erejét és szép arcszinét, most kitünően van, van jó étvágya s nem tudok önnek mást mondani, minthogy nagyon hálá vagyok.

Az anya és fiu bizonyára vérszegény volt. A Pink-pilula a jelzett mennyiségben ugy fölnőtteknél mint gyermekeknél a legjobb helyreállitója a vérnek. Visszaadta erejüket, a mennyiben a vért ujraalkotta. Ugyanez az eredmény érhető el vérszegénységnél, sápadtságnál, neuralgikus fájdalmaknál, a gyermeknél angolkórnál és a nő gyengeségénél. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszertárában Budapest, Király-utca 12.

Asztma végre gyógyitható.

Schiffmann R. dr. bizonyitja szerében való bizalmát, mert ez ingyen adja.

Schiffmann Rudolf dr., a tüdő- és torokbajok elismert speciálistája, több mint 30 esztendei gyakorlata idején kétségkivül több asztma-esetet és azzal egybekötött betegséget kezelt és gyógyitott, mint bármely más orvos. Tudatja, hogy egy szert végre olyannyira tökéletesitett, hogy nem csak gyors javulást hoz még a legrosszabb esetekben is, hanem számtalan ugynevezett gyógyithatatlan esetet is teljesen meggyógyitott. Schiffman dr.-nak teljes bizodalma van ezeréhez és hogy másokat is annak előnyeiről a legbiztosabb és leghatásosabb módon meggyőzzön, nyilvánosságra hozza, hogy a Schiffman-féle asztma-porból tekintélyes próbacsomagot minden szenvedőnek ingyen juttat, ki neki cimét levelezőlapon e hirdetés közzétételétől számitott 5 napon belül megküldi. Ily kedvező alkalmat, hogy e hires és annyit igéró szert dijtalan megszerezhesség, kell, hogy minden szenvedő késedelmezés nélkül megragadjon. Cim: Dr. Schiffmann R. magyar raktára, Budapest, Király-utca 12

A szer már, évek óta a legtöbb gyógyszertárban elárusitatik és sok szenvedőnek hozott enyhülést és gyógyulást.

Irodalom és művészet.

— A **Dedek-féle Szentek Élete** cimü diszmüből megjelent a 3-dik füzet. Örommel jelezhetjük, hogy a Pallas kiadó társulat sem fárad ágot, sem költséget nem kiméi, hogy e kezagpótló mü minél fényesebb kiállitásban jelenjen meg. Már az első két füzet képei lekötötték a szemlélő figyelmét. A most megjelent füzet nagyban növeli a páratlan diszmunkához kötött várakozásokat. A füzet élén, mint önálló műlap, Velasquez-nek világhirü festménye: sz. Antal látogatása sz. Pálnál látható, kitünően sikerült reprodukcióban. A két szent életü remete markans vonásokkal megfestett alakja, hatalmas sziklacsoportozat alján egy pálmafa árnyékában, élő helyzetben van feltüntetve. A magasból egy holló száll alá, czéréhen hozván a napi eledelt, melyet Isten sz. Pálnak szokott volt küldeni. A távol sikon a két szent találkozásának egy másik epizódja látható. Az ugyanis a mikor sz. Antal elhalt barátjának az utolsó szolgálatot adja meg a testemét eltemet. A szöveg-képek közül kiemelendők: a Correggio-féle sz. Hilár kiep a Saderer-féle sz. Pál; az effigies Rom. Pontif.-ból vett sz. Marcell pápa: sz. Antal-nak egy modern képe es az 1819-iki páris Salonban nagy feltünést keltett szent Péter római széke cimü festmény kitünő másolata. A szöveg a január 12. és 18. közé eső szentek életét irja le. Csak ismételten es ismételten ajánlhatjuk e kiválóan irt, gyönyörüen illusztrált diszmunkát a magyar közönség szives figyelmébe. Megrendelhető minden hazai könyvkereskedésben.

— A **Kneipp Ujság** ez évi januári számában képet hoz Kneipp Sebestyénnek XIII. Leo pápa Ő szentsége által 1884. évben történt fogadtatásáról, egyszersmind közli ezen igen érdekes párbeszédet, a mely a Szent Atya és Kneipp között lefolyt. Ebből tudjuk meg hogy Kneipp részletes utasitással látta el a papát arra nézve, hogy a betegségek elkerülése végett milyen életmódot kövessen. A Kneipp Ujság most igen nagy gyakorlati érzékkel biró három rendbeli uj cikksorozatot kezdett meg. Ezek egyike a masszázs, tudniillik a kenő gyuró gyógymód ismertetése, irásban és képekkel bemutatja a masszázsnak minden egyes fogását, úgy hogy ennek alapján bárki megtanulhatja azt, hogy miként kell hibátlanul masszirozni. A másik cikksorozat az izzasztó fürdő miként elkészitéséről szól. A harmadik cikksorozat „Konyha" cimet visel és a táplálkozás szabályait, az ételek helyes készitése módját tárgyazza, egyuttal pedig minden hóra étlapot is ir elő. A Kneipp ujság megérdemli a pártolást, mert a közegészségügy előmozditása körül igen jelos szolgálatot tesz a közönségnek. Uj évtől fogva az előfizetést is leszállitotta a most vezetett lap igen csekély összegre, tudniillik egész évre 4 korona 80 fillérre (2 frt. 40 krra.) Megrendelhető a Kneipp Ujság Budapesten, X. kerület Füzér-utca 19. szám alatt.

A szerkesztő postája.

R. Több tárgyilagossággal tessék irni. A szubjektiv dolgok előtérbe tolásával rendesen elrontjuk magát az ügyet. Aztán: ne modhessa senki, hogy az „egyen" szolgálatában állunk,

— **Feriko.** Ej no! Ön bujósdit játszik? Kéziratát helyből vettük s most a harmadik szomszédból ir. Kétkedünk miet is, még pedig a nyilt levelező lap miatt. Ne sajnálja a tiz fillért; bizbatik bennünk.

— **Bendeguz.** Már megengedjen, de egyire komázni még sem lehet a publikummal. A trefának is van oka módja. Ha torlésetnkbe belenyugszik, hozzuk; ellenkező esetben tessék a kéziratért szerkesztőségünkbe fáradni.

— **G. L. Türelem!** Rákerül a sor.

— **Bebe.** Kegyed azt irja novellájában: „Liza ott ült az allegoriában. — Talán „fillagoriát" tetszett gondolni?! — Aztán utóbb: „Abban a pillanatban jött be Liza kalappal a fején." — No de ez meg novellában is furcsa volna, ha Liza a fején járkálna!

— ******* Nem használhatjuk, nagyon izléstelen.

— **T.** Eltettük a jövő hétre.

Nyilvános köszönet.

Wilhelm Ferenc gyógyszerész urnak Neuenkirchenben Ausztriában az antirheumatikus és antiarthritik vértisztitó tea feltalálójának Vértisztitó hatásu köszvénynél és reumatizmusban

Ha e helyütt a nyilvánosság elé lépek, úgy ez azért történik, mivel kötelességemül tartom Wilhelm Ferenc neunkircheni gyógyszerész urnak köszönetemet kifejezni azon szolgalataiért, melyekkel sulyos reumatikus bajomban vértisztitó-teájával segitségemre volt, s hogy azután másokat is, a kik e borzasztó bajnak alávetvék, e pompás teára figyelmeztessek. Nem vagyok kép s kinzó fájdalmamat, melyet 3 éven át minden időváltozásnál érzetem s melytől semmi gyógyszer, sem a Bécs melletti badeni kénfürdő nem szabaditott meg — leirni. Álmatlanul fetrengtem éjszakákon át ágyamban, étvágyom láthatólag alábbszállott szinem hanyatlott és testi erőm egyre fogyott. A fent nevezett teának 4 heti használata utáu szenvedésemtől nemcsak teljesen megszabadultam, hanem most is teljesen ment vagyok, mikor 6 éven át nem iszom teát; egész testi állapotom is javult. Erősen meg vagyok győződve, hogy bárki, a ki hasonló bajban e teához folyamodik, annak feltalálóját, Wilhelm Ferenc urat, mint én áldani fogja.

Kiváló tisztelettel

Butschin-Streitfeld grófnő.
főhadnagyné.

Kapható minden gyógytárban.

Főraktár Kőszegen: Floderer Jenő
gyógyszerész urnál (Csacsinovits-féle gyógyszertár.)

Eladó.

Két közel a városhoz fekvő, kitünő karban levő

szőlőkert

hozzávaló gyümölcsössel együtt, szabad kézből eladó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

Minden köhögő betegnek a Kaiser-féle

MELL-CZUKORKA

a legmelegebben ajánlható.

2480 közjegyzőileg hitelesitett bizonyitvány erősitik meg a **biztos hatást kohögés, rekedtség és nyalkásodásnál.**

Egy csomag ára 10 és 20 kr.

Biztos eredményt
nyujtanak az általánosan jónak talált
Kaiser-féle

pfeffermüncz-czukorkák

etvagytalansagnal és gyomorbajoknál.

Egy csomag ára 20 kr.

Kapható Kőszegen:
Jánosa Gyulánál.

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves háziszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év ota megbizható, fájdalomcsillapitó bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csuznál, tagszaggatásnál és meghülésnéi es az orvosok által bedorzsolesekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi egészséges háziszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkenti árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlas alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértéku utánzat van forgalomban. Ki sem ekerműgkerosedai, ez minden agyas üveget „Horgony" védjegy és Richter czégjegyzes nélkül mint sem valódit utasitsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
a cs. és kir. udvari szállitók.

Kapható Kőszegen: **Floderer Jenő** gyógyszertárában.

Meghivás

a kőszegi takarékpénztárnak 1900. évi február hó 25-én délelőtt 10 órakor Kőszegen saját helyiségében tartandó

rendes évi közgyűlésére.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése az 1899. évi üzletkimutatás és mérleg előterjesztése, a tiszta nyereség megadása feletti határozathozatal.

2. Igazgatósági elnök- és alelnöknek, felügyelő bizottsági 3 rendes és 2 póttagnak, úgy 7 igazgatósági tagnak 3 évi, és 2 igazgatósági tagnak 1 évi időtartamra való választása.

A közgyülésen az a részvényes bir szavazati joggal, a kinek részvénye 3 hónappal a közgyülés előtt a takarékpénztár részvénykönyvében nevére bejegyeztetett s a ki részvényét a szelvényivvel együtt 8 nappal a közgyülés előtt a takarékpénztárnál letette.

Az üzletkimutatás és mérleg a közgyülést megelőzőleg 8 nappal az intézet helyiségében betekinthetők.

Kőszeg, 1900. január hó 15-én.

Az igazgatóság.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.